

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3077/2019
13.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сања Џингалашевић, адвокат из ..., против туженог "ББ" д.о.о. ..., чији је пуномоћник Бранко Димић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 466/19 од 10.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 466/19 од 10.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 489/15 од 16.03.2018. године, ставом првим изреке поништено је, као незаконито, решење директора туженог бр. 270 од 08.04.2009. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду. Ставом другим изреке одбачена је тужба у делу захтева који се односи на обавезу туженог на накнаду штете због незаконитог престанка радног односа, као и у односу на захтев тужиоца да по овом основу тужени исплати тужиоцу износ од 1.214.780,48 динара, са законском затезном каматом од 08.05.2009. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 239.062,50 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован, захтев за накнаду трошкова поступка у износу преко досуђеног до траженог износа и то за износ од 239.062,50 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом петим изреке одбијен је, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова поступка у износу од 476.250,00 динара, са каматом прописаном по Закону о затезној камати од дана пресуђења до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 466/19 од 10.04.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојена жалба тужиоца. Ставом другим изреке

укинута је првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа исплати износ од 1.214.780,48 динара, са законском затезном каматом од 08.05.2009. године до исплате. Ставом четвртим изреке одбијене су, као неосноване, жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем, четвртом и петом изреке. Ставом петим изреке одбијени су, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у делу којим је одбијена жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у односу на захтев за поништај решења о отказу уговора о ради и одлуку о трошковима поступка.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1., у вези члана 396. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе туженог који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби. У преосталом делу ревизија оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и ставља примедбе на оцену доказа из члана 8. ЗПП, због чега се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку и на основу спроведене расправе и допуњеног доказног поступка пред другостепеним судом, тужилац је засновао радни однос код туженог 25.06.2008. године, на радном месту ..., у Сектору ... у Пословном центру „ВВ“ са квалификацијом КВ остале школе. Тужилац има III степен стручне спреме.

У оквиру овог пословног центра нема евидентираних возила, којима би тужилац радио и у више наврата је тражио распоређивање на друго радно место. Колеге тужиоца ГГ, ДД и ЋЋ који су запослени као ... и који задужују возила, раде у Пословном центру "ЕЕ" у ком има евидентираних пет возила.

Понудом за закључење анекса бр. 1. Уговора о раду од 20.03.2009. године тужени је предложио тужиоцу премештај на послове вртлара, почев од 02.04.2009. године, због потребе процеса и организације рада. У понуди је тужилац поучен да му се може отказати уговор о раду ако одбије понуду послодавца, а да

потписивањем анекса задржава право да пред надлежним судом оспорава законитост закљученог анекса.

Правилником о систематизацији радних места туженог, који је на снази од 05.01.2009. године, за радно место вртлара је утврђен као услов најмање III степен стручне спреме.

Оспореним решењем директора туженог од 08.04.2009. године тужиоцу је отказан уговор о раду, применом члана 179. став 1. тачка 7. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05 и 61/05), јер је одбио закључење анекса уговора о раду, у смислу члана 171. став 1. тач. 1.-4. овог закона.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применом материјалног права оценили да је тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду основан.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 7. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени одбије закључење анекса уговора о раду у смислу члана 171. став 1. тачка 1-4. овог закона.

Одредбом члана 171. став 1. тачка 1. истог закона прописано је да послодавац запосленом може да понуди измену уговорених услова рада ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада.

Одредбом члана 172. став 1. и 2. истог закона, прописано је да уз понуду за закључење уговора послодавац је дужан да запосленом у писаном облику достави и разлоге за понуду, рок у коме запослени треба да се изјасни о понуди (који не може бити краћи од осам дана) и правне последице које могу да настану одбијањем понуде.

Премештање запосленог на друго радно место мора да буде резултат стварне и реалне потребе процеса и организације рада туженог, а понуда за закључење анекса уговора о раду мора да садржи јасне разлоге и услове за премештање запосленог на друго радно место. При томе, ти разлози морају бити конкретизовани навођењем чињеница из којих произилази потреба процеса и организације рада и нужно је навести чињенице које оправдавају премештање.

Тужени је тужиоцу понудио закључење анекса уговора о раду ради премештаја на друго радно место због потребе процеса и организације рада. Таква понуда представља општу формулацију, без образложења разлога - које су промене у процесу организације рада настале, на којим пословима постоји мањи број запослених, односно није наведен утврђени број запослених на тим пословима

Актом о систематизацији туженог и број запослених који фактички обављају те послове.

С тога у понуди туженог за измену уговорених услова рада и закључења анекса уговора о раду нису на потпуни и законит начин обухваћени и образложени сви елементи због којих се тужиоцу нуди премештај са радног места возача на радно место вртлара.

Како послодавац своју понуду за закључење анекса уговора о раду није образложио у складу са законом, овај пропуст има за последицу да је понуђени анекс уговора о раду неправилан и незаконит, а како је тужиоцу оспореним решењем отказан уговор о раду, јер је одбио да закључи понуђени анекс, то је и оспорено решење туженог неправилно и незаконито и као такво је поништено.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета је према коначном успеху странака у првостепеном и другостепеном поступку, правилном применом одредби чланова 153, 154., 163. и 165. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу става 2. истог члана, обзиром да се у ревизији понављају жалбени разлози, које је у потпуности, јасно и образложено, ценио другостепени суд.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић